

Spoštovani in spoštovane,

Hvala za odziv in udeležbo na današnji žalni seji našega člana in podpredsednika TD Vurberk, Branka Mahoriča.

Prosim vas, da njegov spomin počastimo z minuto molka.

Branko Mahorič, rojen 20. novembra 1965, iz Grajenščaka 37, je obiskoval osnovno šolo na Vurberku in kasneje na Grajeni. Verjetno je tudi to razlog, da mu je že v zgodnji mladosti Vurberk s staro šolo, marofom, cerkvijo in gradom prirasel k srcu.

Drugi razlog za njegovo neizmerno pripadnost Vurberku pa je tudi Turistično društvo Vurberk, katerega ustanovitelji so poleg Julija Borka, takratnega ravnatelja šole na Vurberku, bili ustanovni člani še: Otmar Berlinger, vurberški župnik Alfonz Korbun, Franc Plesnik, Konrad Bezjak, Janez Toplak, Alojz Sužnik, Stanko Meznarič, Franc Mahorič, Franc Minih in Brankotov oče, Jože Mahorič. Očetovo predano delovanje v organih župnije Vurberk in TD Vurberk ter mamino, Trezikino, kot smo jo vsi po domače imenovali, nesebično gostoljubje ter pogostitve za neštete dogodke in praznovanja je Branka oblikovalo in zaznamovalo za vse življenje.

Branko je tudi sam že v mladih letih postal član TD Vurberk in član župnijskega pastoralnega sveta. S svojim tihim, na prvi pogled neopaznim, a nadvse zanesljivim delom je postal in ostal človek z veliko začetnico ter mož beseda, za katerega so in smo vsi vedeli, da je beseda pri njem vredna več od vsake pogodbe.

Te lastnosti so Branka odlikovale od nekdanj, pa do konca njegovih dni, zato je svoje mesto našel kot član upravnega odbora in podpredsednik društva. Skozi desetletja delovanja društva je kreativno in zavzeto soustvarjal in sodeloval pri izvedbi mnogih dogodkov na Vurberku in jih, kot samostojni podjetnik, vsa leta njegove dejavnosti tudi nesebično sponzoriral. S svojimi prevoznimi sredstvi je izvedel nešteto prevozov materiala in s kombijem članov društva za najrazličnejše namene, predvsem ob projektih, kot so, Prvomajski pohod, Vurberški festival, Velikošmarenski kolesarski maraton in druge.

Branko je ob svojem poklicnem in društvenem delovanju ostal zvest slovenski zemlji, jo ljubil, obdeloval in negoval, kot svojo družino, ki si jo je ustvaril skupaj z ljubljeno ženo Eriko na njegovi domačiji. Mahoričeva domačija je sinonim za skrbno obdelano slovenjgoriško zemljo in lepo urejeno okolico doma ter spoštljivo in vzorno vedenje otrok, njunih treh hčera, Tadeje, Aleksandre in Maje. Pri Mahoričevih se je tradicionalno razlegalo veselje, gostoljubje in družabnost ob družinskih ter mnogih drugih dogodkih, ki si jih pripravili in izvedli ob različnih priložnostih, pa tudi kar tako, brez posebnega razloga. Branko je z ženo Eriko, življenje svoje družine zasnoval in uredil v novem delu domače hiše in jo s tem posodobil in vzorno uredil tako, da je obdržala svojo prepoznavnost, predvsem pa toplino in gostoljubnost, ki je bil deležen vsak, tudi naključni mimoidoči.

Pri Mahoričevih smo preživeli nešteto uric v Brankotovi kleti, na katero je bil izredno ponosen in zaužili nešteto rujnih kapljic, ki jih je skrbno pridelal v družinskem vinogradu in donegoval z ljubeznijo skrbnega gospodarja. Ob tem seveda ni manjkala rezina domačih, kmečkih dobrot, ki jih pri tej hiši nikoli ni zmanjkalo. Za člane društva so Mahoričevi, v čudovito urejenih prostorih svoje hiše organizirali in gostili neštete dogodkov ob različnih priložnostih, katere so izkusili tudi naši gostje iz TD Podnanos ter organizacij, s katerimi sodelujemo.

Branko je za svoje delovanje v društvu prejel priznanje TD Vurberk za dolgoletno uspešno delovanje in srebrno priznanje ŠTZ, prav tako za dolgoletno uspešno delo v turističnem društvu, a je bila Branku največja pohvala dobra družba in zadovoljstvo bližnjih in gostov, saj nas je s svojo nalezljivo dobrodušnostjo vedno razvajal. Sam je pri tem vedno neizmerno užival in nam postregel s svojim smislom za humor ter ljubeznijo do domače, narodnozabavne glasbe, za katero je sam poskrbel in nam jo predvajal s svojih glasbenih naprav. Ob družjenjih je tradicionalno bil naš DJ in nas zabaval do zadnje minute nepozabnih zaključkov.

Še nešteto spominov in trenutkov radosti bi lahko naštevali, za katere je Branko poskrbel, a bi potrebovali vsaj toliko časa, kot je trajalo Brankovo prekratko življenje. Kljub kratkemu življenju, v katerem si je želel dodati še prestop v tretje življenjsko obdobje, pa je Branko le tega živel polno, radostno in čutno, kar se je odražalo v vseh okoljih, kjer je deloval.

Ob vsem tem je beseda HVALA največ, kar lahko izrečemo ob trenutkih slovesa in, čeprav se sliši kot fraza, bo ob Brankovi izgubi v TD Vurberk ostala praznina, ki bo spomin, na človeka z neizmerno veliko dušo.

HVALA Branko!

Naša zaveza članov TD Vurberk je, da bomo še naprej skrbeli, da bo na našem Vurberku odmevala glasba, da bodo glasovi pevcev še zmeraj odmevali z našega griča, da bo z naše tribune odmeval smeh in dobra volja naših obiskovalcev ter da bodo slikarski čopiči slikarjev risali nepozabne spomine!

Ob tem pa bo spomin vedno živ tudi na Branka, ki mu želimo miren počitek tam za mavrico.

Žalujočim domačim in sorodnikom izrekam globoko in občuteno sožalje v imenu članov TD Vurberk in v svojem lastnem imenu.

Branko Polanec, predsednik TD Vurberk